

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

கலாத்தியர்

பாடம் 33-நியாயப்பிரமாணம் & மத்தியஸ்தர்கள்

***“The person who can distinguish between the law and grace can thank God and know himself to be a true Christian.”-
Martin Luther***

கலாத்தியர் 3:19-26, அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப்பெற்ற சந்ததி வருமளவும் அது அக்கிரமங்களினிமித்தமாகக் கூட்டப்பட்டு, தேவதூதரைக்கொண்டு மத்தியஸ்தன் கையிலே கட்டளையிடப்பட்டது. 20. மத்தியஸ்தன் ஒருவனுக்குரியவனல்ல, தேவனோ ஒருவர். 21. அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு விரோதமா? அல்லவே; உயிரைக் கொடுக்கத்தக்க நியாயப்பிரமாணம் அருளப்பட்டிருந்ததானால், நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்குமே. 22. அப்படியிராதபடியால், இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கிற வாக்குத்தத்தம் விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்படி வேதம் எல்லாரையும் ஏகமாய்ப் பாவத்தின்கீழ் அடைத்துப்போட்டது. 23. ஆதலால் விசுவாசம் வருகிறதற்கு முன்னே, வெளிப்படப்போகிற விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக நாம் அடைக்கப்பட்டவர்களாய் நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் காவல் பண்ணப்பட்டிருந்தோம். 24. இவ்விதமாக, நாம் விசுவாசத்திலே நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் நம்மைக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்துகிற

உபாத்தியாய் இருந்தது. 25. விசுவாசம் வந்தபின்பு நாம் உபாத்திக்குக் கீழானவர்களல்லவே. 26. நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே.

நியாயப்பிரமாணத்திற்கு இன்னும் ஒரு நோக்கம் உள்ளது. நியாயப்பிரமாணத்தினால்,

- ✓ பாவத்தின் வரையறை,
- ✓ நியாயப்பிரமாணம் தீய ஆசையைத் தருகிறது, அது நம் வாழ்க்கையில் உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துகிறது,
- ✓ நியாயப்பிரமாணம் பரிசுத்த தேவனுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது,
- ✓ நியாயப்பிரமாணம் நம்மை தேவனுக்கு முன்பாக குற்றவாளியாக்குகிறது, மற்றும்
- ✓ நியாயப்பிரமாணத்தால் உங்களை இரட்சிக்க முடியாது.

இப்போது நியாயப்பிரமாணம் நமக்கு ஆசிரியராக இருப்பதைக் காணலாம்.

வ24: இவ்விதமாக, நாம் விசுவாசத்திலே நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் நம்மைக் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வழிநடத்துகிற உபாத்தியாய் இருந்தது.

நியாயப்பிரமாணத்தின் முழு வேலையும் உங்களை மீட்பரிடம் அழைத்துச் செல்வது தான், "தேவனே பாவியாகிய என் மேல் கிருபையை இரும்" என்று உங்கள் மார்பை அடித்துக்கொண்டு கதறும் போது, நீங்கள் பாவிகள், துன்மார்க்கர் என்று அறிந்தும் உங்களை நீதிமானாய் மாற்றுகிறவர் உங்களை நோக்கி பார்ப்பார்.

ரோமர் 4:15, மேலும் நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கிணையை
உண்டாக்குகிறது, நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால்
மீறுதலுமில்லை.

நியாயப்பிரமாணத்தால் நீங்கள் உங்களை பரிசுத்தர் என்று
நிரூபிக்க சாத்தன் விரும்புகிறான், ஆனால் தேவன் அதை
நீங்கள் பாவிகள் என்று உணர கொடுத்தார்.

எனவே, நியாயப்பிரமாணம் தற்காலிகமானது.

வ 16, ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும்
வாக்குத்தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டன; சந்ததிகளுக்கு என்று
அநேகரைக்குறித்துச் சொல்லாமல், உன் சந்ததிக்கு என்று
ஒருவனைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார், அந்தச் சந்ததி
கிறிஸ்துவே.

சந்ததி கிறிஸ்துவே.

வ 19, அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணத்தின்
நோக்கமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப்பெற்ற சந்ததி
வருமளவும் அது அக்கிரமங்களினிமித்தமாகக் கூட்டப்பட்டு,
தேவதூதரைக்கொண்டு மத்தியஸ்தன் கையிலே
கட்டளையிடப்பட்டது.

சந்ததி வரும் வரை, கிறிஸ்து வரும் வரை.

சந்ததி என்பது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவர், சந்ததி
என்பது யாருடன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டது என்பதை
குறிக்கும்.

நாம் கிறிஸ்துவில் இருக்கும்போது, எல்லா ஆசீர்வாதங்களும்
நம்முடையவை.

நியாயப்பிரமாணம் மீறுதல்கள் நிமித்தமாக கூட்டப்பட்டது, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சந்ததி கிறிஸ்து வரும் வரை தான், அவரில் தான் வாக்குத்தத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நியாயப்பிரமாணம் தற்காலிகமானது, எனவே அது மறைந்து போனது.

நியாயப்பிரமாணத்திற்கு நித்திய நோக்கம் இல்லை, அதன் மூலம் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என பெரிய காட்சியை காண்பித்தது போல நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

எபிரெயர் 8:6, இவரோ விசேஷித்த வாக்குத்தத்தங்களின்பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விசேஷித்த உடன்படிக்கைக்கு எப்படி மத்தியஸ்தராயிருக்கிறாரோ, அப்படியே முக்கியமான ஆசாரிய ஊழியத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.

நமக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் ஒரு சிறந்த உடன்படிக்கை உறவை உருவாக்குவது, சிறந்த வாக்குத்தத்தம். அந்த உறவில் கிறிஸ்து மத்தியஸ்தர் என்ற அந்தஸ்தை பெற்றுக்கொண்டு நமக்காக அந்த உறவை ஏற்படுத்தினார்.

எபிரெயர் 8:7-8, அந்த முதலாம் உடன்படிக்கை பிழைத்திருந்ததானால், இரண்டாம் உடன்படிக்கைக்கு இடம் தேடவேண்டுவதில்லையே. 8. அவர்களைக் குற்றப்படுத்தி, அவர்களை நோக்கி: இதோ, கர்த்தர் சொல்லுகிறதென்னவெனில்: இஸ்ரவேல் குடும்பத்தோடும் யூதா குடும்பத்தோடும் நான் புது உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துங்காலம் வருகிறது.

முதல் உடன்படிக்கையில் தவறு எங்கே இருக்கிறது என்பதை கவனமாகக் கவனியுங்கள்?

முதல் உடன்படிக்கை தவறில்லை என்று 7 வது வசனம் கூறுகிறது. ஆனால் 8 வது வசனம் இதை விளக்குகிறது, "அவர்களைக் குற்றப்படுத்தி", முதல் உடன்படிக்கையில் குற்றம் "அவர்கள் மேல் தான்" உள்ளது.

சரி யாரு "அவர்கள்"?

அவர்களின் குற்றம் என்ன, அந்த உடன்படிக்கை எப்படி கையாளப்பட்டது?

எபிரெயர் 8:9, அவர்களுடைய பிதாக்களை எகிப்துதேசத்திலிருந்து கொண்டுவரும்படிக்கு நான் அவர்களுடைய கையைப் பிடித்தநாளிலே அவர்களோடு பண்ணின உடன்படிக்கையைப்போல இது இருப்பதில்லை; அந்த உடன்படிக்கையிலே அவர்கள் நிலைநிற்கவில்லையே, நானும் அவர்களைப் புறக்கணித்தேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

பழைய உடன்படிக்கை தேவனுடைய மக்களுடன் (இஸ்வரேல்) செய்யப்பட்டது; அவர்கள் எகிப்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது அது அவர்களுடன் செய்யப்பட்டது.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு சீனாய் மலையில், மோசே நியாயப்பிரமாணத்தை பெற்றார். இது தேவனும் மனிதனும் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு ஏற்பாடாகும், ஆனால் அவர்கள் கைக்கொள்ள தவறி விட்டனர். ஆகவே, தேவனிடமிருந்து அவர்கள் விலகினார்கள், அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவித்தார்கள்.

முதல் உடன்படிக்கையின் தவறு - மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் தேவன் கெட்ட கட்டளைகளை வழங்கினார் என்பதல்ல, மக்களுக்கு கெட்ட இருதயங்கள் இருந்தன.

முதல் உடன்படிக்கையில் தெய்வீக மன்னிப்பும் பொறுமையும் இருந்தது.

யாத்திராகமம் 34:6-7, கர்த்தர் அவனுக்கு முன்பாகக் கடந்துபோகிறபோது, அவர்: கர்த்தர், கர்த்தர்; இரக்கமும், கிருபையும், நீடிய சாந்தமும், மகா தயையும், சத்தியமுமுள்ள தேவன். 7. ஆயிரம் தலைமுறைகளுக்கு இரக்கத்தைக் காக்கிறவர்; அக்கிரமத்தையும் மீறுதலையும் பாவத்தையும் மன்னிக்கிறவர்; குற்றவாளியைக் குற்றமற்றவனாக விடாமல், பிதாக்கள் செய்த அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகளிடத்திலும், பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகளிடத்திலும் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைமட்டும் விசாரிக்கிறவர் என்று கூறினார்.

முதல் உடன்படிக்கையில் விசுவாசத்திற்கான அழைப்பு இருந்தது.

எண்ணாகமம் 14:11, கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: எதுவரைக்கும் இந்த ஜனங்கள் எனக்குக் கோபம் உண்டாக்குவார்கள்? தங்களுக்குள்ளே நான் காட்டின சகல அடையாளங்களையும் அவர்கள் கண்டும், எதுவரைக்கும் என்னை விசுவாசியாதிருப்பார்கள்?

எபிரெயர் 3:19, ஆதலால், அவிசுவாசத்தினாலே அவர்கள் அதில் பிரவேசிக்கக்கூடாமற்போனார்களென்று பார்க்கிறோம்.

எபிரெயர் 4:6, ஆகையால், சிலர் அதில் பிரவேசிப்பது இன்னும் வரப்போகிற காரியமாயிருக்கிறபடியினாலும், சுவிசேஷத்தை முதலாவது கேட்டவர்கள் கீழ்ப்படியாமையினாலே அதில் பிரவேசியாமற் போனபடியினாலும்,

முதல் உடன்படிக்கையில் தேவனின் அன்பின் வாக்குத்தத்தங்கள் இருந்தன.

யாத்திராகமம் 34:7, “ஆயிரம் தலைமுறைகளுக்கு இரக்கத்தைக் காக்கிறவர்; அக்கிரமத்தையும் மீறுதலையும் பாவத்தையும் மன்னிக்கிறவர்; குற்றவாளியைக் குற்றமற்றவனாக விடாமல், பிதாக்கள் செய்த அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகளிடத்திலும், பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகளிடத்திலும் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைமட்டும் விசாரிக்கிறவர் என்று கூறினார்.”

இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மக்களின் இதயத்திற்குள் செல்லவில்லை. இது முக்கியமாக,

- அகத்தை விட வெளிப்புறம்.
- ஆவியை நம்புவதை விட விருப்பத்தின் மூலம் கீழ்ப்படிதல்.
- தனிப்பட்டதை விட சடங்குகள்

என்ன தவறு?

என்ன குறைபாடு இருந்தது?

அந்த கேள்விக்கு பதிலளிக்க இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

1. தேவனின் நோக்கம்
 2. மனித நோக்கம்
- தேவனின் தரப்பிலிருந்து பிரச்சினை என்னவென்றால், தேவன் தம்முடைய ஆவியின் இறையாண்மையை நிறுத்தியது.
 - மனித தரப்பிலிருந்து பிரச்சினை அவிசவாசம் மற்றும் இருதய கடினம் (எபிரெயர் 3:8,15,19; 4:7).

வனாந்தரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகால கிளர்ச்சியைத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது மோசே பேசுகிறார்.

உபாகமம் 29:4, ஆகிலும் கர்த்தர் உங்களுக்கு உணரத்தக்க இருதயத்தையும், காணத்தக்க கண்களையும், கேட்கத்தக்க காதுகளையும் இந்நாள்வரைக்கும் கொடுக்கவில்லை.

பழைய உடன்படிக்கை போதுமானதாக இல்லை என்பதற்கான இறுதிக் காரணம். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் கற்பிக்க விரும்பிய பாடங்கள் இருந்தன, மேலும் புதிய உடன்படிக்கை வரும் காலம் வரை, அவர்கள் பிடிவாதம், கிளர்ச்சி மற்றும் கடின இருதயம் உள்ளவர்களாக இருந்தனர்.

அந்த உடன்படிக்கை, மோசேயின் உடன்படிக்கை குறைபாடற்றதாக இருந்திருந்தால், இரண்டாவது உடன்படிக்கை இருந்திருக்காது. ஆனால் அது தவறு.

எபிரெயர் 8:11-13, அப்பொழுது சிறியவன் முதற்கொண்டு பெரியவன்வரைக்கும் எல்லாரும் என்னை அறிவார்கள்; ஆகையால், கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று ஒருவன் தன் அயலானுக்கும், ஒருவன் தன் சகோதரனுக்கும் போதிக்கவேண்டுவதில்லை. 12. ஏனெனில் நான் அவர்கள் அறியாயங்களைக் கிருபையாய் மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் இனி நினையாமலிருப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். 13. புது உடன்படிக்கை என்று அவர் சொல்லுகிறதினாலே முந்தினதைப் பழமையாக்கினார்; பழமையானதும் நாள்பட்டதுமாயிருக்கிறது உருவழிந்துபோகக் காலம் சமீபித்திருக்கிறது.

தேவன் முதல் உடன்படிக்கையை காலாவதியாக்கினார்.

எபிரேயர்களின் கூற்று சொல்லுகிறது, “முதல் நூற்றாண்டில் பழைய உடன்படிக்கையின் அனைத்து கூறுகளும் மறைந்து வருகின்றன, அவை மறைந்து போகின்றன” என்று கூறுகிறது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது தேவாலயத்தில் இருந்த திரைசீலை மேலே இருந்து கீழாக இரண்டாக கிழிந்தது. மகா பரிசுத்தமானது வெளியரங்கமானது.

ரோமர்கள் கி.பி 70 ல் வந்து தேவாலயத்தை இடித்து நொறுக்கி, தரைமட்டமாக்கினார்கள். எல்லா பதிவுகளும் எரிந்து, தொலைந்து போயின.

விளைவுகள்:

- மக்கள் எந்த கோத்திரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது இன்றுவரை கூட தெரியாது.
- ஆசாரியத்துவம் போய்விட்டது.
- பலியிடும் முறை இல்லாமல் போய்விட்டது.
- பழைய முறை முழுவதும் ஒழிக்கப்பட்டது.

ஆனால் தேவனின் தார்மீக பிரமாணம் மாறவில்லை.

அந்த நியாயப்பிரமாணத்தால் எந்த மக்களையும், தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களையும் கூட இரட்சிக்க முடியாது என்பது இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டது.

தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கும் நபர்கள் இருந்தால், விசுவாசம் மற்றும் கிரியைகளால் இரட்சிப்பு என்று அவர்கள் நினைத்தால், நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் கிருபைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

நியாயப்பிரமாணம் கிறிஸ்து வரை மட்டுமே இருந்தது. தேவனின் தார்மீக தரநிலைகள் மாறிவிட்டன என்று அர்த்தமல்ல, ஏனென்றால் தேவனை பற்றிய உண்மை அனைத்தும் புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இயேசு அதை ஆழமாக்கினார்.

இயேசு அதை மலைப்பிரசங்கத்தில், வெளிப்பிரகாரமாக மட்டுமல்ல உட்பிரகாரமாகவும் வெளிப்படுத்தினார்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளொன்று நூற்று இருபது பேர்-யோசேப்பு, மரியாள், எலிசபெத், சகரியா, அண்ணாள், சிமியோன், மற்றும் சீஷர்கள் என குறிப்பிடத்தக்க நபர்கள் மட்டுமே தேவனை விசுவாசித்தனர்.

தேசத்தின் மற்ற பகுதிகள், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை எடுத்து, அவர்கள் பரிசுத்தர்கள் என்று தங்களை நம்பிக் கொள்ள அதைப் பயன்படுத்தினர். எல்லா நியாயப்பிரமாணகளும் உங்களை ஒரு மோசமான நயவஞ்சகனாக மாற்றுவதாகும்.

- ✓ நியாயப்பிரமாணம் அதன் நோக்கம் காரணமாக தாழ்வானது.
- ✓ நியாயப்பிரமாணம் அதன் மத்தியஸ்தர்கள் காரணமாக தாழ்வானது.

வ 19, அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கமென்ன? வாக்குத்தத்தத்தைப்பெற்ற சந்ததி வருமளவும் அது அக்கிரமங்களினிமித்தமாகக் கூட்டப்பட்டு, தேவதூதரைக்கொண்டு மத்தியஸ்தன் கையிலே கட்டளையிடப்பட்டது.

தேவனின் புனித நியாயப்பிரமாணம் பின்வரும் வரிசையில் வருகிறது.

- தேவனிடமிருந்து தேவதூதர்களுக்கு,
- தூதர்கடளிமிருந்து மோசேக்கு,
- மோசேயிடமிருந்து மக்களுக்கு.

மோசே மலையிலிருந்து இறங்குகிறார், அவருக்கு நியாயப்பிரமாணம் கிடைத்துள்ளது.

மத்தியஸ்தர்கள் தாழ்ந்தவர்கள்!

மத்தியஸ்தர்களாக படைப்புகள் இருந்தனர்: தூதர்கள், மோசே.

மாறாக பாருங்கள்:

வாக்குத்தத்தம் நேரடியாக தேவனிடமிருந்து வந்தது.

ஆதியாகமம் 12:1, சுர்த்தர் ஆபிராமை நோக்கி: நீ உன் தேசத்தையும், உன் இனத்தையும், உன் தகப்பனுடைய வீட்டையும் விட்டுப் புறப்பட்டு, நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போ.

ஆதியாகமம் 18, தேவன் ஆபிரகாமின் வீட்டிற்கு இரவு உணவிற்கு வருகிறார்.

அவர் ஒரு நண்பராக அவருடன் பேசுகிறார், ஏனெனில் இது வாக்குத்தத்தம். இது அச்சுறுத்தல் அல்ல.

இது வாக்குத்தத்தம், தெய்வீக, நித்திய மற்றும் கிருபை நிறைந்தது.

ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு வரும்போது, தேவன் தூரத்தில் மறைக்கப்படுகிறார்.

யாத்திராகமம் 19:18-23, கர்த்தர் சீனாய்மலையின்மேல் அக்கினியில் இறங்கினபடியால், அது முழுவதும் புகைக்காடாய் இருந்தது; அந்தப் புகை சூளையின் புகையைப்போல எழும்பிற்று; மலை முழுவதும் மிகவும் அதிர்ந்தது. 19. எக்காளசத்தம் வரவர மிகவும் பலமாய்த் தொனித்தது; மோசே பேசினான்; தேவன் அவனுக்கு வாக்கினால் மறுமொழி கொடுத்தார். 20. கர்த்தர் சீனாய்மலையிலுள்ள கொடுமுடியில் இறங்கினபோது, கர்த்தர் மோசேயை மலையின் கொடுமுடியிலே வரவழைத்தார்; மோசே ஏறிப்போனான். 21. அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: ஜனங்கள் பார்க்கிறதற்கு எல்லையைக் கடந்து கர்த்தரிடத்தில் வராதபடிக்கும், அவர்களில் அநேகர் அழிந்து போகாதபடிக்கும், நீ இறங்கிப்போய், அவர்களை உறுதியாக எச்சரி. 22. கர்த்தரின் சமூகத்தில் வருகிற ஆசாரியர்களும், கர்த்தர் தங்களுக்குள்ளே சங்காரம் பண்ணாதபடி, தங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்றார். 23. அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: மலையைச் சுற்றிலும் எல்லை குறித்து, அதைப் பரிசுத்தப்படுத்துங்கள் என்று தேவரீர் எங்களை உறுதியாக எச்சரித்திருக்கிறீர்; ஆகையால், ஜனங்கள் சீனாய்மலையின்மேல் ஏறிவரமாட்டார்கள் என்றான்.’ ”

இது பயமுறுத்தும் காட்சி.

உபாகமம் 33:1-2, தேவனுடைய மனுஷனாகிய மோசே தான் மரணமடையுமுன்னே இஸ்ரவேல் புத்திரரை ஆசீர்வதித்த ஆசீர்வாதமாவது: 2. கர்த்தர் சீனாயிலிருந்து எழுந்தருளி, சேயீரிலிருந்து அவர்களுக்கு உதயமானார்; பாரான் மலையிலிருந்து பிரகாசித்து, பதினாயிரங்களான பரிசுத்தவான்களோடே பிரசன்னமானார்; அவர்களுக்காக அக்கினிமயமான பிரமாணம் அவருடைய வலதுகரத்திலிருந்து புறப்பட்டது.

ஆயிரக்கணக்கான தேவதூதர்களுடன் நியாயப் பிரமாணத்தைக் கொடுக்க தேவன் இறங்கி வருவதையும், ஒளிரும், திகிலூட்டும் மின்னலையும் இது காட்டுகிறது.

மோசே தேவனை பார்க்க விரும்புகிறார்!

யாத்திராகமம் 33:18-23, அப்பொழுது அவன்: உம்முடைய மகிமையை எனக்குக் காண்பித்தருளும் என்றான். 19. அதற்கு அவர்: என்னுடைய தயையை எல்லாம் நான் உனக்கு முன்பாகக் கடந்துபோகப்பண்ணி, கர்த்தருடைய நாமத்தை உனக்கு முன்பாகக் கூறுவேன்; எவன்மேல் கிருபையாயிருக்கச் சித்தமாயிருப்பேனோ, அவன்மேல் கிருபையாயிருப்பேன்; எவன்மேல் இரக்கமாயிருக்கச் சித்தமாயிருப்பேனோ அவன்மேல் இரக்கமாயிருப்பேன் என்று சொல்லி, 20. நீ என் முகத்தைக் காணமாட்டாய், ஒரு மனுஷனும் என்னைக் கண்டு உயிரோடிருக்கக் கூடாது என்றார். 21. பின்னும் கர்த்தர்: இதோ, என்னண்டையில் ஒரு இடம் உண்டு; நீ அங்கே கன்மலையில் நில்லு. 22. என் மகிமை கடந்துபோகும்போது, நான் உன்னை அந்தக் கன்மலையின் வெடிப்பிலே வைத்து, நான் கடந்துபோகும்பொழுதும் என் கரத்தினால் உன்னை மூடுவேன். 23. பின்பு, என் கரத்தை எடுப்பேன்; அப்பொழுது என் பின்பக்கத்தைக் காண்பாய்; என் முகமோ காணப்படாது என்றார்.”

நியாயப்பிரமாணம் கொடுப்பதில் தேவன் மறைந்து இருக்கிறார். மோசே கூட இந்த பயமுறுத்தும் முறையில் மட்டுமே தேவனை பார்க்கிறார்.

சங்கீதம் 68:17, தேவனுடைய இரதங்கள் பதினாயிரங்களும், ஆயிரமாயிரங்களும்மாயிருக்கிறது; ஆண்டவர் பரிசுத்த ஸ்தலமான சீனாயிலிருந்தவண்ணமாய் அவைகளுக்குள் இருக்கிறார்.

அதற்கு அப்பால் சீனாய் மலையில் என்ன நடக்கிறது என்று நமக்கு தெரியாது, ஆனால் தேவன் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்க வந்தபோது அவரைச் சுற்றி பத்தாயிரம், பத்தாயிரம் மடங்கு பத்தாயிரம் புனித தேவதூதர்கள் இருந்தனர். தேவன் ஒரு திகிலூட்டும் காட்சியில் இறங்கினார், அந்த ஒரு காட்சி தேவ மகிமையின் ஒரு சிறிய பகுதியை மட்டுமே அவர் பார்த்திருந்தாலும், அது மோசேயின் முகத்தில் தங்கியிருந்தது.

புதிய ஏற்பாட்டில், அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில் 7 ஆம் அதிகாரத்தில், ஸ்தேவான் பிரசங்கிக்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் 7:38, சீனாய்மலையில் தன்னுடனே பேசின தூதனோடும் நம்முடைய பிதாக்களோடுங்கூட வனாந்தரத்திலே சபைக்குள்ளிருந்தவனும், நமக்குக் கொடுக்கும்படி ஜீவவாக்கியங்களைப் பெற்றவனும் இவனே.

ஆகவே அங்கே ஆயிரக்கணக்கான மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான தேவதூதர்கள் இருந்தார்கள், ஆனால் குறிப்பாக ஒரு தேவதூதர் மோசேயிடம் பேசினார்.

அப்போஸ்தலர் 7:53, தேவதூதரைக்கொண்டு நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றிருந்தும், அதைக் கைக்கொள்ளாமற்போனீர்கள் என்றான்.

தேவதூதர்களால் நியமிக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தை நீங்கள் பெற்றுள்ளீர்கள் என்று ஸ்தேவான் கூறுகிறார், ஆனால் நீங்கள் அதை கடைபிடிக்கவில்லை.

எபிரெயர் 2:2, ஏனெனில், தேவதூதர் மூலமாய்ச் சொல்லப்பட்ட வசனத்திற்கு விரோதமான எந்தச் செய்கைக்கும் கீழ்ப்படியாமைக்கும் நீதியான தண்டனை

வரத்தக்கதாக அவர்களுடைய வசனம்
உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்க,

நியாயப்பிரமாணத்தில் மத்தியஸ்தர்கள் இருந்தனர், அவர்கள்
அனைவரும் படைக்கப்பட்ட படைப்புகள்.

ஆபிராமுக்கு வாக்குத்தத்தம் அளிக்க, தேவன் வந்து ஒரு
நண்பரைப் போல நேருக்கு நேர் பேசினார்.

இரட்சிப்பில் கூட தேவன் மிகவும் தனிப்பட்ட முறையில்
வருகிறார்!

வாக்குத்தத்தம் தேவனிடமிருந்து நேரடியானது.
விசுவாசத்தினாலே இரட்சிப்பு என்ற வாக்குத்தத்தம்
தேவனின் இருதயத்திற்கு மிகவும் விலைமதிப்பற்றது, அவர்
நேரடியாக ஆபிராமிடம் வந்தார், தேவன் விசுவாசம் கொண்ட
ஒவ்வொரு நபருக்கும் நேரடியாக வருகிறார்.

ரோமானிய கத்தோலிக்க Roman Catholic மதத்தைப் பற்றி நாம்
ஏன் அதிகம் பேசினோம், பூசாரிகள், புனிதர்கள், மரியாள்
போன்ற எல்லா இடங்களிலும் உள்ள மத்தியஸ்தர்கள், எல்லா
இடங்களிலும் போலி மற்றும் தவறான மத்தியஸ்தர்கள்.

மோசே பெரியவர், ஆனால் தேவன் மிகப் பெரியவர்.

வ 20, மத்தியஸ்தன் ஒருவனுக்குரியவனல்ல, தேவனோ
ஒருவர்.

தேவனுக்கு வாக்குத்தத்தத்தை நம்மிடம் கொண்டு வர
தேவனுக்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் தேவையில்லை, ஏனென்றால்
அது அவர் தன்னுடன் செய்த ஒரு உடன்படிக்கை. இது
நிபந்தனையற்ற, தெய்வீக, நித்தியமான, இரட்சிப்பின்
கிருபை நிறைந்த வாக்குத்தத்தம் ஆகும்.

இருவருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தம் என்றால் மட்டுமே உங்களுக்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் தேவை. நியாயப்பிரமாணத்தின் ஓட்டம் தேவனிடமிருந்து தேவதூதர்கள் மூலமாக, மோசேக்கு, மக்களுக்கு இருந்தது. இந்த மத்தியஸ்தர்கள் அனைவரும் தேவனுக்காக உங்களிடம் சொல்கிறார்கள், நீங்கள் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தை நீங்கள் கடைபிடித்தால் நல்லது அல்லது நீங்கள் சாவீர்கள் என்று.

வ21, அப்படியானால், நியாயப்பிரமாணம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு விரோதமா? அல்லவே; உயிரைக் கொடுக்கத்தக்க நியாயப்பிரமாணம் அருளப்பட்டிருந்த தானால், நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்குமே.

இஸ்ரேலின் வரலாறும், நியாயப்பிரமாணத்தின் வரலாறும் அது நடக்காது என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையையும், நித்திய ஜீவனையும் நியாயப்பிரமாணத்தால் ஒருபோதும் பிரிக்க முடியவில்லை. அது முடிந்திருந்தால், நீதியானது உண்மையில் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் இருந்திருக்கும். ஆனால் அந்த நூற்றாண்டுகளில் நியாயப்பிரமாணத்தின் இருப்பு இதற்கு நேர்மாறானது என்பதை நிரூபிக்கிறது. வெற்றி பெற நியாயப்பிரமாணத்தால் ஜீவனை தர முடியாது.

2 கொரிந்தியர் 3:6, “எழுத்து கொல்லுகிறது, ஆவியோ உயிர்ப்பிக்கிறது.”

நியாயப்பிரமாணம் முரண்பட்டதா?

இல்லை.

எந்த நியாயப்பிரமாணம் ஜீவனை தர முடியாது.

அப்படியானால், நீதியானது உண்மையில் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் இருந்திருக்கும்.

நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்து என்ன தெரிகிறது?
அது நீதியல்ல, அநீதியாகும்.

பவுல் சொல்லுகிறார், ரோமர் 7:24, நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரணசரீரத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?

வ 22, அப்படியிராதபடியால், இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கிற வாக்குத்தத்தம் விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்படி வேதம் எல்லாரையும் ஏகமாய்ப் பாவத்தின்கீழ் அடைத்துப்போட்டது.

நியாயப்பிரமாணம் என்ன செய்தது?
நம்மை சிறையில் அடைத்தது!

வ23, ஆதலால் விசுவாசம் வருகிறதற்குமுன்னே, வெளிப்படப்போகிற விசுவாசத்திற்கு ஏதுவாக நாம் அடைக்கப்பட்டவர்களாய் நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் காவல் பண்ணப்பட்டிருந்தோம்.

நியாயப்பிரமாணம் நம்மை கைதியாக அழைத்துச் சென்றது. பாவம் சிறைச்சாலை காவலாளி, அது நம்மை சங்கிலியால் பிணைத்தது.

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு பாவமும் சங்கிலிகளை இறுக்குகிறது, கடைசியில் அவை முற்றிலுமாக நொறுக்கும்.

விசுவாசத்துடன் முரண்படுவதில், நியாயப்பிரமாணம் இரட்சிப்பின் மாற்று வழி அல்ல. நியாயப்பிரமாணம் அனைவரையும் கைதிகளாக அழைத்துச் சென்றது.

கலாத்தியர் 3:10, நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைக்காரராகிய யாவரும் சாபத்திற்குட்பட்டிருக்கிறார்கள்; நியாயப்பிரமாண புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவைகளையெல்லாம் செய்யத் தக்கதாக அவைகளில் நிலைத்திராதவன் எவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறதே.”

எளிய விசுவாசம், கிறிஸ்துவைத் தழுவும்போது தேவனின் எல்லா வாக்குறுதிகளையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

நியாயப்பிரமாணமும் மனசாட்சியும் பரிசுத்த ஆவியின் செயலும் நம்மை நசுக்கும் வரை அல்ல, நம்முடைய காயங்களை பிணைக்க சிவிசேஷத்தின் தேவையை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

நியாயப்பிரமாணம் நம்மை கைது செய்து சிறையில் அடைத்து சங்கிலிகளில் கட்டும் வரை, நம்மை விடுவிக்கும் கிறிஸ்துவுக்காக நாம் ஏங்க மாட்டோம்.

நியாயப்பிரமாணம் நமக்கு தண்டனை விதித்து, நம்மை கண்டித்து, தூக்கிலிடப்படும் வரை, புதிய வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காக நாம் கிறிஸ்துவிடம் செல்லவில்லை.

நியாயப்பிரமாணம் அதையெல்லாம் செய்தபின், அது நம்முடைய போதகராக்கி, நம்மை கிறிஸ்துவிடம் அழைத்துச் செல்கிறது, இதனால் விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமானாக்கப்படுகிறோம்.

முடிவுரை:

மூன்று பாடங்கள்

1. இஸ்ரவேலின் தோல்விகளில் நம்மைப் பார்க்க, நமக்கு உதவ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றை (மோசே முதல் கிறிஸ்து வரை) தேவன் அர்ப்பணித்துள்ளார். பாவத்தின் அதிகப்படியான பாவத்தன்மையையும், நம்முடைய பெருமை மற்றும் கீழ்ப்படியாமையின் ஆழத்தையும் நுணுக்கத்தையும் காணும்படி செய்வதை அவர் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். எனவே, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் கண்ணாடியில் நாம் பார்த்து திகைக்க வேண்டும். சுதந்திரம் மற்றும் பெருமை மற்றும் அவநம்பிக்கை ஆகியவற்றின் வேர்கள் இன்னும் தோண்டப்பட்டுள்ளன என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.
2. நாம் கிறிஸ்துவை நேசிக்க வேண்டும், அவரைப் பெற நம் இருதயங்களைத் திறந்த கிருபையை வணங்க வேண்டும். நியாயப்பிரமாணத்தின் பாடம் என்னவென்றால், நம்முடைய கல்லான இதயத்தை அகற்றி, விசுவாசம் மற்றும் அன்பின் மென்மையான இதயத்தை நமக்கு அளிக்க நாம் கிருபையை முற்றிலும் நம்பி இருக்க வேண்டும். மனதிரும்பும் குணம், பணிவு, தாழ்மை, நன்றியுணர்வு - ஆகியவற்றால் உங்கள் இருதயம் நிறைந்து இருப்பதாக "பாவம் பெருகின இடத்தில், கிருபை பெருகியது" (ரோமர் 5:20).

3. கீழ்ப்படிதல் மற்றும் விசுவாசம்: பெருமை மற்றும் கிளர்ச்சி மற்றும் அவநம்பிக்கை ஆகியவை மனித இதயத்தின் அடிப்பகுதியில் இருக்க விடாமல் காப்பது புத்திசாலித்தனமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் தேவன் நினைத்தார். ஆனால், அதற்கு பதிலாக, அதைக் கிளறி, விசுவாசத்திலிருந்து வரும் கீழ்ப்படிதலைக் கோருவதன் மூலம் அதைக் காணச் செய்தார்.

"*carnal Christians*" என்று அழைக்கப்படுபவர்களின் வாழ்க்கையில் பாவத்தின் அடிப்பகுதி தூண்டப்பட்டு ஒரு நெருக்கடிக்கு வர வேண்டும் என்று போதகர்கள் பிரசங்கிக்க வேண்டிய அவசியத்தை முன்னெப்போதையும் விட எல்லோரும் பார்க்கிறார்கள்.